

или дѣйствително му сж казали. Въ началото на Августъ Джуджевъ и Бобековъ го намѣрили и му казали, че дѣйстви-телно това се говори, за което той обѣщаль да вземе участие, като го помолили да намѣри и други хора. Здравковъ казалъ други хора не мож да намѣря, но азъ имамъ единъ другаръ, съ когото може да свърша работата, но съ двама души неможе да стане нѣщо. Слѣдъ туй отказаль. Тогава ме запита, какво може да стане съ България, ако стане това убийство на Негово Царско Височество, и се избиятъ и тия които го придружавать, понеже заговора билъ скроенъ да се изпълни по желѣзницата между Драгоманъ и Царибродъ. Ако доброволно не се прѣ-дадхъ, трена щѣлъ да се вдигне съ динамитъ. Азъ му казахъ, че рѣшението, което сте зимали и за което ти си се обѣщаль, ако би да се приложи на дѣйствиe, ще бѣде толкова сериозно, колкото и съсипванието на България, единъ пхтъ за винаги заличаванието на България отъ картата. За туй рѣкохъ, каза той, съ васъ малко да обсъдимъ тая работа. Послѣ ми каза, слѣдъ 24 часа, като си помисля, ще ти кажа, на какво съмъ мнѣние, да съобща на властѣта или да мълча. На другия денъ азъ заминахъ за Пловдивъ и на 17 се върнахъ отъ тамъ. Тогава Здравковъ ми каза, ще ме придружишъ ли до София, казахъ съгласенъ съмъ. Ще отида, каза той въ София, да съобщя всичко. Вечерѣта понеже неможе да се замине, на другия денъ тръгнахме. Три пхти ходихме при г-на Стам-болова, за да му съобщимъ, по неможеше да се намѣри врѣме ва да ни приеме. Най-послѣ съ Здравкова принудихме се да съобщимъ работата най-напрѣдъ на г-на Петкова.

Прѣдсѣд.: Колко врѣме прѣди убийството е било това съобщение?

Свид. Н. Стоименовъ: Това бѣше въ Августъ мѣсецъ на 18 или 19 число 1890 год. когато открихме на г-на Стамболова всичко.

Прокурора: Вий отдавна ли се познавате съ Тома Георгиевъ?

Свид. Н. Стоименовъ: Близо 18—20 години ми е позната тая фамилия, а съ Тома Георгиевъ се запознахъ въ 1887 год.

— Той ли ви помоли да го запознаете въ Здравкова?

— Прѣзъ Септемврия бѣше нанесенъ единъ побой на Здравкова отъ страна на градскитѣ служаци въ Пазарджикъ. Въ края на Септемврия срѣщнахъ се съ Т. Георгиева, който като се научилъ, че Здравковъ е смазанъ отъ бой, зашита ме